

โรมสถาปนานิมิตนั้นขึ้น — หมายเลขสิบสี่

ภาพสะท้อนของพระคริสต์และการก่อรูปของรูปสัตว์ร้าย:
ความคู่ขนานเชิงพยากรณ์ในวาระสุดท้าย

Jeff Pippenger
2024-09-02

ลำดับแห่งคำพยากรณ์ที่ระบุว่าเมื่อใดสหรัฐอเมริกาก่อรูปเคารพขึ้นแก่สัตว์ร้ายและตามแบบของสัตว์ร้ายนั้น
เกิดขึ้นในขณะที่เขาแห่งโปรเตสแตนต์กำลังก่อรูปฉายาของพระคริสต์
การก่อรูปนั้นได้รับการระบุไว้อย่างเจาะจงในดาเนียลบทที่สิบ เมื่อดาเนียลมองเห็นนิมิต "marah"
ซึ่งเป็นกระจกเงาเชิงเหตุปัจจัย ดาเนียลเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่เฟื่องดูพระคริสต์
และโดยการกระทำนั้นพวกเขาสะท้อนพระลักษณะของพระคริสต์ คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ซึ่งมีดาเนียลเป็นภาพแทนในบทที่สิบ ก่อรูปฉายาของพระคริสต์ไว้ภายในได้
ก็โดยเมื่อพวกเขาเฟื่องดูพระลักษณะของพระองค์เท่านั้น โดยการเฟื่องดูนั้น พวกเขาจึงถูกเปลี่ยนแปลงไป

รูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นสะท้อนสัตว์ร้าย
และการก่อเกิดขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้ายคือบททดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า
โดยบททดสอบนี้ชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสิน
เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายในสหรัฐอเมริกาเข้าครอบงำรัฐบาล
พวกเขาก็จะได้สร้างรูปแบบจำลองของระบบคริสตจักรและรัฐขึ้น ซึ่งบ่งชี้ถึงโครงสร้างแห่งการควบคุมที่อำนาจสั
นตะปาปาเคยใช้ก่อนที่การสนับสนุนทางการเมืองจะถูกถอนออกไป ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น
พระฉายาของพระคริสต์จะถูกก่อเกิดขึ้นในประชากรของพระองค์แห่งวาระสุดท้าย กระนั้น
ก็มีบางคนที่อยู่กับดาเนียลแต่ไม่ได้เห็นนิมิต เพราะพวกเขาหนีไปจากนิมิตนั้น
พวกเขาสอบไม่ผ่านในบททดสอบแห่งการก่อเกิดขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้าย
โดยการปฏิเสธที่จะยอมให้พระฉายาของพระคริสต์ถูกก่อเกิดขึ้นภายในตนในช่วงเวลาแห่งการทดสอบนั้น

หลักการฝ่ายวิญญาณแห่งการสะท้อนนั้นสำเร็จขึ้นโดยการเฟื่องดูในกระจกซึ่งเป็นตัวแทนของพระคริสต์
และเพราะนิมิต "marah" เป็นนิมิตเชิงก่อให้เกิด
ฉะนั้นพระฉายาของพระคริสต์ในกระจกจึงก่อให้เกิดพระฉายาของพระคริสต์ในมนุษยชาติ
กระจกตามตัวอักษรสะท้อนภาพของมนุษย์ผู้มองดูกระจกนั้น
แต่การประยุกต์ใช้หลักการนี้ในทางฝ่ายวิญญาณมีตัวแปรที่สัมพันธ์กับกระจกอยู่ด้วย ผู้ที่เป็นเพียง
"ผู้ฟังพระวจนะ แต่ไม่ใช่ผู้ประพฤติตาม" นั้น "พิจารณาตนเองแล้วก็จากไป
และในทันใดนั้นก็ลืมว่าตนเป็นคนเช่นไร" เขาทั้งหลายมองไปยังกระจกและเห็นเพียงมนุษยชาติเท่านั้น

อีกจำพวกหนึ่งซึ่ง "มิใช่ผู้ฟังแล้วลืม แต่เป็นผู้กระทำกิจนั้น" ย่อมเห็นพระราชบัญญัติของพระเจ้า
และย่อมเห็นพระคริสต์ในกระจกเงา กิจนั้นคือการเข้าใจว่าหลักการแห่งการสะท้อนมีทั้งความเป็นจริงฝ่าย
"ธรรมชาติ" และความเป็นจริงฝ่ายจิตวิญญาณ ดาเนียลเป็นภาพประกอบของบรรดาผู้ที่ได้กระทำ "กิจนั้น"
เพราะในบทที่เก้าและสิบ เขาแสดงให้เห็นกิจที่ก่อให้เกิดหลักการฝ่ายจิตวิญญาณแห่งการสะท้อนนั้น

ในครั้งนั้น ข้าพเจ้า คือดาเนียล อยู่ในความโศกเศร้าตลอดสามสัปดาห์เต็ม
ข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารอันโอชะเลย ทั้งเนื้อและเหล้าองุ่นก็มิได้ล่วงเข้าปากของข้าพเจ้า
ทั้งข้าพเจ้ามิได้ชโลมตัวเลย จนครบสามสัปดาห์เต็ม ดาเนียล 10:1, 2

กาเบรียลได้ให้คำอธิบายส่วนหนึ่งของนิมิตในบทที่แปดแก่ดาเนียล แต่ดาเนียลยังมิได้เข้าใจนิมิตนั้นทั้งหมด

และข้าพเจ้า ดาเนียล ก็อ่อนแรงลงและล้มป่วยอยู่หลายวัน
ภายหลังข้าพเจ้าจึงลุกขึ้นและกระทำราชการของกษัตริย์ และข้าพเจ้าก็ประหลาดใจยิ่งนักต่อภาพนิมิตนั้น
แต่ไม่มีผู้ใดเข้าใจเลย ดาเนียล 8:27

ซิสเตอร์ไวท์บอกเราว่า ดาเนียลกำลังแสวงหาที่จะเข้าใจคำอธิบายของข่าวสารในดาเนียลบทที่แปด
ซึ่งกาเบรียลได้นำมาสู่ดาเนียลในบทที่เก้า

“ด้วยความจริงจังอันใหม่และลึกซึ้งยิ่งขึ้น มิลเลอร์ยังคงตรวจสอบคำพยากรณ์ต่อไป โดยอุทิศทั้งคืนทั้งวันใ
ห้แก่การศึกษาซึ่งบัดนี้ปรากฏว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งใหญ่และดึงดูดความสนใจทั้งหมด
ในบทที่แปดของพระธรรมดาเนียล เขาไม่อาจพบเบาะแสใดเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของ 2300 วันได้;
ทูตสวรรค์กาเบรียล แม้ได้รับบัญชาให้กระทำให้ดาเนียลเข้าใจนิมิต
ก็ได้ให้คำอธิบายแก่เขาเพียงบางส่วนเท่านั้น เมื่อการข่มเหงอันน่าสะพรึงกลัวซึ่งจะบังเกิดแก่คริสตจักรถูก
คลี่คลายให้แก่สายตาในนิมิตของผู้เผยพระวจนะ กำลังกายของเขาก็อ่อนแรงลง
เขาไม่อาจทนรับได้อีกต่อไป และทูตสวรรค์ก็จากเขาไปชั่วระยะหนึ่ง ดาเนียล ‘เป็นลมไป
และป่วยอยู่หลายวัน’ เขากล่าวว่า ‘และข้าพเจ้าประหลาดใจเพราะนิมิตนั้น’ ‘แต่ไม่มีผู้ใดเข้าใจเลย’”

“กระนั้นพระเจ้าได้ทรงบัญชาผู้สื่อสารของพระองค์ไว้ว่า ‘จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจนิมิตนั้น’
พระบัญชานั้นจะต้องสำเร็จให้ได้ ด้วยการเชื่อฟังพระบัญชา
ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงได้กลับมาหาดาเนียลอีกในเวลาต่อมา พลางกล่าวว่า
‘บัดนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อจะให้ท่านมีปัญญาและความเข้าใจ’ ‘ฉะนั้นจงเข้าใจเรื่องนั้น และพิจารณานิมิตนั้น’
ดาเนียล 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. มีประเด็นสำคัญประการหนึ่งในนิมิตบทที่ 8
ซึ่งยังมีได้มีการอธิบายไว้ กล่าวคือ ประเด็นที่เกี่ยวกับเวลา—ช่วงระยะเวลา 2300 วัน เพราะฉะนั้น
เมื่อทูตสวรรค์กลับมาอธิบายต่ออีกครั้ง จึงมุ่งกล่าวถึงเรื่องเวลาเป็นสำคัญ” สงครามครั้งยิ่งใหญ่, 325.

ในบทที่สิบ เราได้รับแจ้งว่าดาเนียลมีความเข้าใจใน “นิมิต” และ “เรื่องนั้น”
แต่ดาเนียลปรารถนาแสงสว่างเพิ่มเติม ดังนั้นท่านจึงมุ่งใจที่จะค้นหาความเข้าใจนั้น
และได้อุดอาหารเป็นเวลาสี่สิบเอ็ดวัน ในการกระทำเช่นนั้น ท่านเป็นตัวแทนของผู้คนในยุคสุดท้ายซึ่งเข้าใจหลัก
การฝ่ายจิตวิญญาณของการสะท้อนอันมีหลักการแห่งการสะท้อนในธรรมชาติเป็นแบบอย่าง
ความเข้าใจนั้นปรากฏให้เห็นโดยผ่านการทำงานของพวกเขา และการทำงานของพวกเขาก็ถูกดาเนียลเป็นภาพแทนใ
้ว่าเป็นการแสวงหาความเข้าใจที่ถูกต้องในพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้า
ความแตกต่างอันชัดเจนของบรรดาผู้ที่หนีไปจากนิมิตนั้นก็คือ
พวกเขาไม่ได้แสวงหาความเข้าใจที่ถูกต้องในพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้า

ความจริงแห่งพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้าซึ่งดาเนียลถูกพรรณาน่าจะกระหายที่จะเข้าใจนั้น
คือความสว่างแห่งวาระสุดท้าย เพราะดาเนียลเป็นแบบอย่างของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ดังนั้น
ดาเนียลจึงเป็นตัวแทนของชนชั้นหนึ่งซึ่งกำลังแสวงหาที่จะเข้าใจความสว่างแห่งพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้า
ซึ่งถูกพรรณาน่าจะเป็นการทดสอบครั้งสุดท้ายก่อนที่เวลาการทดลองจะปิดลง ในแง่นี้
วิวัฒนาการของพระเยซูคริสต์คือสิ่งที่ถูกเปิดเผยออกมาไม่นานก่อนที่เวลาการทดลองจะปิดลง
แต่ขณะเดียวกันก็เป็นการทดสอบที่ถูกพรรณาน่าจะเป็นการก่อร่างของรูปสัตว์ร้ายด้วย.

การก่อรูปลักษณะของสัตว์ร้ายนั้นเป็นการชี้ให้เห็นโดยตรงถึงกระบวนการที่รูปลักษณะของสัตว์ร้ายถูกพัฒนาขึ้น
ความจริงข้อนี้ไม่อาจกำหนดได้อย่างถูกต้อง หากยังมีได้ระบุให้ชัดเจนก่อนถึงประเด็นหลักของการทดสอบ
นั้นคือสัตว์ร้าย สัตว์ร้ายนั้นเองที่ เป็นผู้สถาปนาและกำหนดให้เห็นว่ารูปลักษณะนั้นถูกก่อขึ้นอย่างไร

“แต่ ‘รูปเคารพของสัตว์ร้าย’ คืออะไร? และมันจะถูกสร้างขึ้นอย่างไร?
รูปเคารพนั้นถูกทำขึ้นโดยสัตว์ร้ายที่มีสองเขา และเป็นรูปเคารพให้แก่สัตว์ร้าย

อีกทั้งยังถูกเรียกว่าเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้ายด้วย ดังนั้น เพื่อจะเรียนรู้ว่ารูปเคารพนั้นมีลักษณะอย่างไร และจะถูกสร้างขึ้นอย่างไร เราจำเป็นต้องศึกษาลักษณะเฉพาะของตัวสัตว์ร้ายนั่นเอง—คือสันตะปาปา”

“เมื่อคริสตจักรยุคแรกเสื่อมทรามลงด้วยการละทิ้งความเรียบง่ายของชาวประเสริฐ และยอมรับพิธีกรรมกับธรรมเนียมของชาวต่างศาสนา คริสตจักรนั้นก็สูญเสียพระวิญญาณและฤทธานุภาพของพระเจ้า; และเพื่อจะควบคุมมโนธรรมของประชาชน นางจึงแสวงหาการสนับสนุนจากอำนาจฝ่ายโลก ผลที่เกิดขึ้นคือสันตะปาปา คือคริสตจักรหนึ่งซึ่งควบคุมอำนาจของรัฐและใช้อำนาจนั้นเพื่อส่งเสริมจุดประสงค์ของตนเอง โดยเฉพาะเพื่อการลงโทษ ‘พวกนอกกรีต’ เพื่อให้สหรัฐอเมริกาสร้างรูปสัตว์ร้ายนั้นขึ้นได้ อำนาจทางศาสนา จะต้องควบคุมรัฐบาลฝ่ายพลเรือนถึงขนาดที่ว่าคริสตจักรจะใช้อำนาจของรัฐเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของตนเองด้วย” The Great Controversy, 443.

เพื่อจะ “เรียนรู้ว่ารูปเคารพนั้นเป็นเช่นไรและจะต้องถูกสร้างขึ้นอย่างไร เราจำเป็นต้องศึกษาลักษณะเฉพาะของสัตว์ร้ายนั่นเอง—คือสันตะปาปา” สัตว์ร้ายนั้นเองเป็นผู้สถาปนาชนิดซึ่งเป็นบททดสอบแห่งยุคสุดท้าย อันจะเกิดขึ้นก่อนเวลาทดลองพระคุณจะสิ้นสุดลง ไม่นาน ดาเนียลเข้าใจทั้งนิมิตและเหตุการณ์นั้น

ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสมหาราชแห่งเปอร์เซีย มีสิ่งหนึ่งถูกสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ซึ่งมีนามเรียกว่าเบลเชซซาร์; และสิ่งนั้นเป็นความจริง แต่เวลาที่กำหนดไว้สั้นยาวนาน; และท่านก็เข้าใจสิ่งนั้น และมีความเข้าใจในนิมิตนั้น ดาเนียล 10:1

นิมิตนี้คือนิมิต “มาเรห์” แห่งสองพันสามร้อยปี และ “สิ่งนั้น” คือคำภาษาฮีบรูว่า “ดาบาร์” ซึ่งหมายถึง “ถ้อยคำ” คำเดียวกันนี้ (“ดาบาร์”) ซึ่งแปลว่า “สิ่งนั้น” ในข้อหนึ่ง ได้รับการแปลว่า “เรื่อง” ในบทที่เก้า ข้อยี่สิบสาม

แท้จริง ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังกล่าวคำอธิษฐานอยู่นั้น กาเบรียลผู้นั้น ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตครั้งแรก ได้รับมอบหมายให้บินมาอย่างรวดเร็ว และได้มาถึงตัวข้าพเจ้าประมาณเวลาถวายเครื่องบูชายามเย็น และท่านได้แจ้งแก่ข้าพเจ้า และสนทนากับข้าพเจ้า และกล่าวว่า โอ ดาเนียล บัดนี้ข้าพเจ้าได้ออกมาเพื่อประทานความสามารถและความเข้าใจแก่ท่าน ตั้งแต่เริ่มต้นคำวิงวอนของท่าน พระบัญชาก็ได้ออกมาแล้ว และข้าพเจ้าได้มาเพื่อสำแดงแก่ท่าน เพราะท่านเป็นผู้เป็นที่รักยิ่ง ฉะนั้นจงเข้าใจเรื่องนี้ และพิจารณาในนิมิตนั้น Daniel 9:21-23.

กาเบรียลมายังดาเนียลเพื่อตอบสนองต่อคำอธิษฐานของดาเนียล ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความกระจำงที่ดาเนียลได้รับ เมื่อเขาเข้าใจว่าตนอยู่ในการเป็นเชลยอันเป็นสิ่งที่ถูกเป็นภาพแทนไว้โดยการกระจัดกระจายในลัทธิ บทยี่สิบหก

ในปีแรกแห่งรัชกาลของท่าน ข้าพเจ้า ดาเนียล ได้เข้าใจจากบรรดาหนังสือถึงจำนวนปีทั้งหลาย ซึ่งพระวาระของพระยาห์เวห์ได้มาถึงเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า พระองค์จะทรงให้ความรกร้างว่างเปล่าของกรุงเยรูซาเล็มครบถ้วนเป็นเวลาสิบเจ็ดสิบปี ดาเนียล 9:2

การเป็นเชลยซึ่งเยเรมีย์ได้ระบุไว้ นั้น ได้นำดาเนียลไปสู่การเป็นเชลยแห่ง “เจ็ดเท่า” ที่โมเสสได้บันทึกไว้ ซึ่งเป็นทั้ง “คำปฏิญาณ” และ “คำสาปแช่ง” พร้อมกันนั้นด้วย

ใช่แล้ว อิสราเอลทั้งสิ้นได้ล่วงละเมิดพระราชบัญญัติของพระองค์ โดยหันเหไปเสีย เพื่อจะไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ เพราะฉะนั้น คำสาปแช่งจึงได้ถูกเทลงเหนือเรา และคำปฏิญาณซึ่งเขียนไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า

เพราะเราได้ทำบาปต่อพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำให้อภัยคำของพระองค์ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ต่อผู้เรา และต่อผู้บรรดาผู้วินิจฉัยของเราผู้ได้วินิจฉัยเรา ให้สำเร็จ โดยทรงนำภัยพิบัติใหญ่หลวงมาสู่เรา เพราะว่าไฟทั้งสิ้นไม่เคยมีสิ่งใดเกิดขึ้นเหมือนที่ใดเกิดขึ้นแก่กรุงเยรูซาเล็ม ดังที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติของ โมเสส ภัยพิบัติทั้งสิ้นนี้ได้มาถึงเราแล้ว กระนั้นเราก็มิได้วิ่งวอนต่อพระพิภพพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เพื่อเราจะหันกลับจากความชั่วช้าของเรา และเข้าใจความจริงของพระองค์ ดาเนียล 9:11-13

โดยอาศัยพยานทั้งสองของเยเรมีย์และโมเสส ดาเนียลจึงเข้าใจว่าความพินาศซึ่งได้มาถึงเยรูซาเล็มนั้นคือ "คำสาปแช่ง" "ของโมเสส" ที่ได้ "เพลงเหนือ" อิสราเอลโบราณ ซิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงพยานของเยเรมีย์ว่าเป็น "คำพยานต่อคริสตจักร" และในแง่นี้ สิ่งดังกล่าวกำลังชี้ให้เห็นว่าเยเรมีย์คือพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ของยุคสุดท้าย เพราะ "คำพยานต่อคริสตจักร" ในยุคสุดท้ายนั้นก็คือสิ่งนี้เอง เยเรมีย์เป็นตัวแทนของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ และโมเสสเป็นตัวแทนของพระคัมภีร์.

ดาเนียลเป็นตัวแทนของบรรดาผู้คนในยุคสุดท้ายซึ่งเข้าใจจากพยานทั้งสองนั้นว่าพวกเขาได้ถูกกระจัดกระจายไป และเข้าใจจากพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ว่าพวกเขาได้ถูกปลุกให้ตื่นขึ้น ดังเช่นที่ดาเนียลได้ตระหนักถึงความจริงที่ว่าเขา (พวกเขา) ได้ตกอยู่ในสภาพการเป็นเชลย และการเป็นเชลยนั้นได้ถูกสำแดงไว้ในพระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าแล้ว

ประสบการณ์ของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย คือประสบการณ์ของหญิงพรหมจารีสิบคน

"อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนใน มัทธิว 25 ก็แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ของชนอาดเวนต์สุดท้าย" The Great Controversy, 393.

ช่วงเวลาแห่งการรอคอยในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น เป็นภาพแทนการตื่นขึ้นเดียวกันของดาเนียลในบทที่เก้า โดยอาศัยพยานผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ทั้งสอง ดาเนียลจึงตระหนักว่าชีวิตทั้งสิ้นของตนเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์เฉพาะประการหนึ่งในพระวจนะของพระเจ้า คำพยากรณ์นั้นชี้ดาเนียลไปยังทางแกที่จำเป็น หากดาเนียลจะได้รับการเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่เขาในบทถัดไปทันที ฉะนั้นได้นั้น เมื่อพวกมิลเลไรรัดทำให้อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนสำเร็จครบถ้วน พวกเขาก็จำต้องถูกปลุกให้ตื่นขึ้นต่อความจริงที่ว่าความผิดหวังครั้งแรกและความล่าช้าได้ทำให้พวกเขาหลับไป บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นล้วนเป็นภาพแทนของวาระสุดท้าย.

การตื่นขึ้นของดาเนียลและของกลุ่มมิลเลไรรัดเป็นพยานสองคนแห่งการตื่นขึ้นของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในวาระสุดท้าย

"พระเยซูและบริวารแห่งสวรรค์ทั้งสิ้นทอดพระเนตรผู้ที่ได้เฝ้าคอยด้วยความคาดหวังอันหวานชื่นที่จะได้เห็นพระองค์ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของพวกเขารัก ด้วยความเห็นอกเห็นใจและความรัก บรรดาทูตสวรรค์กำลังลอยอยู่รอบพวกเขา เพื่อคำจูนพวกเขาไว้ในโมงยามแห่งการทดลองของตน ส่วนผู้ที่ได้ละเลยที่จะรับข่าวสารจากสวรรค์นั้น ถูกปลอยไว้ในความมืด และพระพิโรธของพระเจาก็พลุ่งขึ้นต่อพวกเขา เพราะพวกเขาไม่ยอมรับความสว่างซึ่งพระองค์ได้ทรงส่งลงมาจกสวรรค์แก่เขา เหล่าผู้ซื้อสัตย์ที่ต้องผิดหวังเหล่านั้น ผู้ซึ่งไม่อาจเข้าใจได้ว่าเหตุใดองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนจึงมิได้เสด็จมา มิได้ถูกทอดทิ้งไว้ในความมืด อีกครั้งหนึ่งพวกเขาถูกนำกลับไปยังพระคัมภีร์ของตน เพื่อค้นคว้าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกยกออกจากตัวเลขทั้งหลาย และความผิดพลาดนั้นก็ได้รับการอธิบาย พวกเขาเห็นว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์นั้นทอดยาวไปถึงปี

1844 และหลักฐานเดียวกันที่พวกเขาได้นำเสนอเพื่อแสดงว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์สิ้นสุดลงในปี 1843 ก็พิสูจน์ว่าช่วงเวลาดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในปี 1844 ความสว่างจากพระวาระของพระเจ้าส่องมายังฐานะของพวกเขา และพวกเขาก็ค้นพบเวลาที่ล่าช้า—'Though it [the vision] tarry, wait for it.' ด้วยความรักที่พวกเขามีต่อการเสด็จมาโดยพลันของพระคริสต์ พวกเขาได้มองข้ามความล่าช้าของนิมิต ซึ่งถูกกำหนดไว้เพื่อสำแดงผู้ที่เฝ้าคอยอย่างแท้จริง อีกครั้งหนึ่งพวกเขามีจุดกำหนดแห่งเวลา กระนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าหลายคนในหมู่พวกเขาไม่อาจฟื้นคืนเหนือความผิดหวังอันหนักหน่วงนั้น เพื่อจะมีความกระตือรือร้นและพลังในระดับซึ่งเคยเป็นเครื่องหมายแห่งความเชื่อของพวกเขาในปี 1843" Early Writings, 236.

ในการทำให้คำอุปมาเป็นจริงนั้น พวกมิลเลอไรต์ "ได้มองข้ามการที่นิมิตล่าช้าไป" แต่พวกเขา "อีกครั้งหนึ่ง" "ถูกนำกลับไปยังพระคัมภีร์ของตนเพื่อค้นหาช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงถูกยกออกจากตัวเลขทั้งหลาย และความผิดพลาดนั้นก็ได้รับการอธิบาย" ดาเนียลถูกนำไปยังพระคัมภีร์ และ "พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า" ทรงถูกยกออกจาก "ช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์" และเมื่อดาเนียลในฐานะผู้ปฏิบัติ มิใช่เพียงผู้ฟัง โดยความเชื่ออันมีการกระทำ ได้พิสูจน์ว่าเขาเข้าใจข่าวสารของเยเรมีย์และโมเสส โดยการทำให้คำสิ่งที่ให้ไว้ในเลวีนิติ บทที่ยีสืบหกลตลอดจนวิธีแก้ไขและการคลี่คลายสภาพที่กระจัดกระจายของประชากรของพระเจ้า สำเร็จครบถ้วนแล้ว "คำอธิบาย" นั้นจึงได้ถูกประทานแก่ดาเนียล

เมื่อคนหนึ่งแสนสับสนสิ้นสิ้นพันกระทำให้ช่วงเวลาการคอยอยู่ในคำอุปมาเกิดสัมฤทธิ์ผลครบถ้วน ในการสำเร็จเป็นจริงขั้นสุดท้ายและสมบูรณ์ที่สุดของคำอุปมานั้น ในยุคสุดท้าย พวกเขาจะกระทำเช่นนั้นในช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ที่ "การก่อรูปของรูปสัตว์ร้าย" เป็นบททดสอบอันใหญ่หลวงของพวกเขา

เราจะดำเนินความคิดเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป.

"เมื่อผลสุกแล้ว เขาก็จะเอาเคียวลงเกี่ยวทันที เพราะถึงฤดูเกี่ยวแล้ว' พระคริสต์กำลังทรงคอยด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าเพื่อการสำแดงพระองค์เองในคริสตจักรของพระองค์ เมื่อพระลักษณะของพระคริสต์ได้รับการสะท้อนอย่างสมบูรณ์ในประชากรของพระองค์แล้ว เมื่อนั้นพระองค์จะเสด็จมาเพื่อทรงรับเขาทั้งหลายไว้เป็นของพระองค์เอง" อุทาหรณ์ของพระคริสต์, 69.

"ความมืดแห่งความเข้าใจผิดเกี่ยวกับพระเจ้ากำลังปกคลุมโลกอยู่ มนุษย์กำลังสูญเสียความรู้เกี่ยวกับพระลักษณะของพระองค์ พระลักษณะนั้นได้ถูกเข้าใจผิดและตีความผิด ในเวลานี้ จะต้องมีการประกาศข่าวสารจากพระเจ้า ข่าวสารที่ให้ความกระจ่างด้วยอิทธิพลของมัน และให้ความรอดด้วยฤทธิ์อำนาจของมัน พระลักษณะของพระองค์จะต้องถูกสำแดงให้เป็นที่รู้จักท่ามกลางความมืดของโลก จะต้องมีการส่องแสงแห่งพระสิริของพระองค์ลงมา คือแสงแห่งความดีความเมตตา และความจริงของพระองค์"

"นี่คืองานที่ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้วางเค้าไว้ในถ้อยคำที่ว่า 'โอ เยรูซาเล็ม ผู้ประกาศข่าวดี จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยกำลัง จงเปล่งขึ้นเถิด อย่างกลัวเลย จงกล่าวแก่บรรดานครแห่งยูดาห์ว่า ดูเถิด พระเจ้าของท่านทั้งหลาย! ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะเสด็จมาด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และพระกรของพระองค์จะทรงครอบครองเพื่อพระองค์เอง; ดูเถิด บำเหน็จของพระองค์อยู่กับพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์อยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์' อิสยาห์ 40:9, 10."

"บรรดาผู้ที่รอคอยการเสด็จมาของพระบิดาเจ้าบิดา จะต้องกล่าวแก่ประชาชนว่า 'จงดูพระเจ้าของท่านทั้งหลาย' แสงสว่างแห่งพระเมตตาขาดสุดท้าย

ข่าวสารแห่งพระเมตตาครั้งสุดท้ายที่จะต้องประกาศแก่โลก
คือการสำแดงพระลักษณะอันเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์
บรรดาบุตรของพระเจ้าจะต้องสำแดงพระสิริของพระองค์ ในชีวิตและลักษณะนิสัยของพวกเขาเอง
พวกเขาจะต้องเผยให้เห็นว่าพระคุณของพระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งใดเพื่อพวกเขา” อุทาหรณ์ของพระคริสต์,
415.